

Славчо.

Правете каквото ви е мило и драго.

Грабчо.

Давамъ ти проклѣтіята си.

Славчо.

Не грѣша, за това твърдѣ малко мя е грыжа. (излиза)

СЦЕНА ШЕСТА.

— — —
СЛАВЧО, СТРѢЛЧО.

Стрѣлчо, излиза отъ градината
съ една касса.

А, господарю! Каква добра срѣща!
Слѣдвайте подиря ми.

Славчо.

Какво е това?

Стрѣлчо.

Слѣдвайте мя, ви казвамъ; сега смы
добрѣ.

Славчо.

Какъ?

Стрѣлчо.

Ваш'та работа е свършена.

Славчо.

Какво?

Стрѣлчо.

Чакахъ тука цѣлъ день.

Славчо.

Е? Какво има?